

И нещо за себе си:

Есента на моя живот

На моя живот есента
Не идва със бури дъждовни,
Не носи каприз, суета,
Ни мисли тъжовни, греховни.

На моя живот есента
Спокойно и гордо посрещам,
Защото дарих на света
Надежди сегашни и прежни.

В живота ми дълъг, ни със
Фиданка крехка отгледах
Тя носи завинаги със
От мене, от мойта душевност.

В очите на мойта дъщеря
И внука ми прекрасен
Аз себе си виждам сега
И радост в душата ми расне.

На моя живот есента
Оголени клони не вее,
Не капят сухи листа,
А пролет повторена пее.

Ветрец закачливо играй
В косите им талазно пиляни,
Дъга многоцветна сияй.
С усмивките техни изгрели.

На моя живот есента
Поднесе ми дарове скъпи
Да гледам с усмивка света
И така до края ще бъде.

